

Tenim a les nostres mans el llibre que commemora un aniversari significatiu: Fa 8 mesos i 4 dies, ens estàvem manifestant pels carrers d'aquesta ciutat, la capital d'Europa.

Aquest llibre té fotografies meravelloses i poques paraules, però té prou text com per explicar clarament què som i el que volem. Aquest llibre és un homenatge a aquelles 10.000 persones que eren aquí en aquell dia especial, afirmant que Catalunya té el dret inherent d'exercir la seva autodeterminació.

Vam fer la manifestació perquè Catalunya, com qualsevol altre país al món, té el seu propi dret a escollir el seu futur, així ho volíem transmetre als nostres germanes i germans europeus.

Va ser un esdeveniment de la societat catalana, sense el lideratge de cap partit polític. Tot va nàixer com un esdeveniment espontani i social, i la llavor va ser un article, escrit al setembre de 2008 en un bloc (aquest) que tracta de la sobirania de Catalunya. En aquell article jo feia referència a Martin Luther King i de manera especial al seu ben conegut esdeveniment de Washington.

Els comentaris enviats al meu article foren la causa de la manifestació. La gent començava a unir-se a la idea. L'èxit de la manifestació va ser degut a la implicació de molts catalans i a l'ús de mitjans de comunicació socials (facebook, blocs...). Molts voluntaris d'arreu de Catalunya es van implicar en el projecte i foren la clau per mostrar al món que volem el nostre propi estat: l'Estat Català. Un altre estat membre de la Unió Europea.

Durant tot el procés de preparació de l'esdeveniment, i de manera especial aquell 7 de març, els catalans teníem sentiments d'emoció com ara: unió, solidaritat, llibertat, i esperança d'un futur millor.

Alguns de nosaltres pensem que aquell va ser el del començament de la nostra recuperació nacional.

Aquell 7 de març vam començar a recollir signatures per demanar que el Parlament Català convoqués un referèndum d'autodeterminació.

El Parlament Català ens ho va negar, però molts ajuntaments ja ens havien donat el seu suport. L'Ajuntament d'Arenys de Munt en va ser un. Els ciutadans d'Arenys de Munt van organitzar una consulta popular el passat 13 de setembre. El resultat va ser un aclaparant SÍ a la independència de Catalunya.

La conseqüència d'aquella manifestació a Brussel·les, la nostra petició a Parlament català per demanar un referèndum i la consulta a Arenys de Munt són fets que estan connectats i han portat a què el debat sobre la independència hagi esdevingut un assumpte central de l'agenda política catalana.

Després del 13 de desembre, més de 100 pobles i ciutats de Catalunya demanaran als ciutadans

si volem la independència de Catalunya o no. En el futur hi haurà més consultes en altres pobles i ciutats.

Estem fent tot això per poder fer un referèndum d'autodeterminació vinculant.

No volem ser diferents d'uns altres països que ja han exercit la seva pròpia sobirania o d'aquells que exerciran els seus drets quan així ho vulguin. Volem escollir el nostre futur d'una manera democràtica.

Com va dir Pau Casals: Catalunya va tenir el primer parlament europeu. Catalunya és una de les nacions que han creat l'Europa Moderna.

Volem ser una altra vegada una nació lliure, i per això ens cal la cooperació de la democràcia europea.

Sóc català, estimo la llibertat, vull un Estat català! Gràcies per la vostra atenció.

Enric Canela

Enric Canela (catedràtic de Bioquímica i Biologia Molecular i impulsor de la marxa dels deu mil a Brussel·les).